

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

VIII. An S. Petrus Romae vixerit vsque ad mortem Episcopus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

DICO AD I. Commendavit Ecclesiam omnibus Christus; sed non æquè; nam soli Petro dixit: *Pasce*. scilicet omnes primariè & eminenter cum iurisdictione, etiam maiores in doctrina, seu spiritu. Nam ab his non pendet per se iurisdicção.

AD II. At multa solus ac primus per egit; cur illa præterit Calvinista? Nec sequitur, Electores hoc decreverunt; ergo Imperator non habet Primatû. Ita, Apostoli Diaconos instituerunt: ergo Petrus non habuit Primatum? *Dein:* Missus Petrus est, non ex imperio cuiusquam; sed vel ex consensu, ut Pater misit Filiû, & hic Sp. Sanctum: Vel ex directione & consilio; ut Consilarii subinde mittunt Regem. *Demum:* Sic multæ quæstiones deferuntur ad parlametum; saluo Regis primatu.

AD III. Erravit Petrus, sed in Facto; quia simulabat Iudaismum cum scandalogentilium. At in Fide errare non potuit: Quia *Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.* Nec ideo Primatum non habuit, licet reprehensus sit iussu à Paulo: Ut David à Ioab arguebatur, non ideo non erat Rex, 2. Reg. 19. Possunt enim superiores corrigi à subditis; sub debito modo. Ita S. Patres, & *Col. 4. vers. 17.* Nam apud *D. Tho. 2. 2. q. 33. 4. 4.* correctio duplex est, iustitiæ; quæ est Prælatorum; & Caritatis; quæ & inferiorum est, adeoque omnium.

II. DE PONTIFICE ROMANO.

QVÆSTIO VIII.

An S. Petrus Romæ vixerit usque ad mortem Episcopus?

LUTHERANI, ut Velenus, Illyricus, Magdeburgense, pernegant.

CALVINVS, ob Scriptorum consensum non pugnat, Mortuum Romæ Petrum: at Episcopum ibidem egisse diffitetur. Vide *Genealogia part. 2. q. 1.*

SVASIONES ipsorum infra promemus cum alternis resolutionibus.

AVTOR. Fuisse Papam, huc requiritur.

1. Fuisse Episcopum Romæ.
2. Neque satis hoc, sed nec mutasse Episcopatum ibi susceptum.
3. Fuisse Romæ.
4. Aut ibidem obiisse, non requiritur. Omnia tamen quatuor ista de S. Petro verè affirmari, certa docet series historiæ, ordine subiecto.

PERIODVS APOSTOLATVS S. PETRI.

Anno Christi nati 31. Tiberij 15. Discipulatus Petri, 1. Vocatus ad Apostolatû nominatur Cephæ. Ioan. 1. id est Hieronymo, in Gal. 2. Saxum seu Petra: aut Optato Mileu. l. 2. contra Parmeni. Caput. Baptizatusque à Christo, ait Euodius apud Niceph. l. 2. c. 3. cæteros baptizat Apostolos.

Anno Christi nati 33. Tiberij 17. Discipulatus Petri 2. Petro ob Confessionem Primatum promittit Christus. Liqueat supra.

Anno Christi nati 34. Tiberij 18. Petri Papatus Ierosolymis 1. Petro Resurgens apparet soli Christus: Ambr. in Luc. 24. Qui tradit ei, confirmatque Primatum. Matth. 18. Claudum Aët. 3. sanat, constituitur.

stiturque synedri. Dimissus, *Act. 5.*
ymbrâ sanat agros.

Anno Christi nati 35. pass. 1. Tiberij 19.
Petrus cum Ioanne ad confirmandos
Samaritanos conuerlos pergit. *Act. 10.*

Anno Christi nati 39. pass. 5. Caligulæ
1. Petri Papatus Antiochia. 1. Paulus fuga
elapsus venit Ierosolymam videre Petrū.
Petrus pacificâ Iudæâ, Galilæâ, & Sama-
riâ, pertransibat vniuersos. Chrys. hom.
21. in Acta In dispersione post necē Ste-
phani, venit ANTIOCHIAM, *Act. 11.*
Erigitque ibi Cathedram. *Hier. in Gal. 2.*
Itaque Ierosolymis annos exegit qui-
nos.

Anno Christi nati 40. pass. 6. Caligulæ 2.
Petri Antiochia 2. Petrus latē peragrans
visitat Ecclesias, miraculis clarus, *Act. 9.*
Hier. epist. 77.

Anno Christi nati 41. pass. 7. Caligulæ 3.
Petri Antiochia 3. Petrus Gentiles pri-
mus conuertit, *Act. 10.* id ei exprobran-
te Cerintho. *Epiph. her. 28.*

Anno Christi nati 44. pass. 10. Claudii
2. Petri Antiochia 6. Petrus ab Agrippa
vinculatus, cæso Iacobo, *Act. 12.* ab An-
gelo eductus, varia loca perlustrans Epi-
scopos instituit: ac post Diuisionem A-
postolorum ROMAM abiit, *Bzouius §.*
11. ex Hier. de Script. Eccles. stat contra Si-
monem Magum, §. 25. at Cathedram
erigit Pontificalem.

Anno Christi nati 45. pass. 11. Claudii
3. Petri Romæ 1. Petrus Primam ex Vrbe
scribit Epistolam, Euodio sibi Antiochię
subrogato. Sic *Ignatius epist. 12.* Scriben-
te Euangelium Marco, comitē Petri,
ab hoc missio Alexandriam, ad fundan-
dam ibi Ecclesiam.

Anno Christi nati 51. pass. 17. Claudii

9. Petri Romæ 7. Petrus edicto Claudii
cum Christianis ac Iudæis Vrbe pulsus,
Ierosolymis Concilium de Legalibus
instituit. *Act. 15. Sueton. in Claudio c. 25.*
Exulat ergo ex Vrbe VII. annos.

Anno Christi nati 57. pass. 23. Neronis 1.
Petri Romæ 13. Nerone Iudæos Vrbi resti-
tuente, *Act. vlt.* Petrus quoque reuer-
rit eodem: Cuius Vicarium Linus age-
bat.

Anno Christi nati 59. pass. 25. Neronis 3.
Petri Romæ 15. Paulus Romam venit;
causam suam eoram Nerone perorat:
exacto biennio in libera custodia dimis-
sus peragrat Hispaniam: Inde

Anno Christi nati 68. pass. 34. Neronis
12. Petri Romæ 24. Petrus cum Paulo cō-
uolat ROMAM, ad afflictam Ecclesiam
subleuandam. Simonem Magum præ-
cipitat; fit nexus cum Paulo. Teste Ba-
ronio è multis.

Anno Christi nati 69. pass. 35. Neronis
13. Petri Romæ 25. Coronam fert Marty-
rii cum Paulo. Succedit Linus Papa.

Itaque Petrus primū annos egit Ro-
mæ VII. dein exul, IV. demum alios
XIV. ibidem: Fuit igitur Pontifex Ro-
manus annos 24. menses 5. dies 11. Ita
Baronius. Et menses isti Chronogra-
phorum in annis quinque designan-
dis differentiam intulerunt. Hęc hi-
storia: Indeliquer controuersia.

I. Petrus Romæ primus prædicauit.
1. Quia 1. Pet. vlt. *Salutat vos Ecclesia in*
Babylone, id est. Romæ: Apoc. 17. quæ sedet
super septem colles. Ita Papias apud Euseb.
l. 2. c. 15. 2. Quia constat, *Act. vlt. &*
epist. ad Romanos, multos Romæ degisse
Christianos: at hos à S. Petro factos: te-
stib. S. Patribus, apud Bell. l. 2. de Pont. c. 2.

X 2. Quia

3. Quia S. Marcus, Petri socius, Romæ scripsit Euangelium, teste *Irenæo* l. 2. c. 1. *Hieron. de viris illust. &c.* 4. Quia Sim. Magum ibi prostravit: *Irenæus* lib. 3. c. 3. 5. Quia Luthero-calvinistæ Romam esse Babylonem proclamant: Inde Lutheri prodiit liber de Captiuitate Babylonica. Eaque sola de causa Magdeburgenses *Cent. 1. lib. 2. c. 4.* Apocalypsin non reiecerunt.

INSTAT Velenus: & 1. Duas Babylonones fingit, Assyrianam, & Ægyptiam.

Sed non docet.

2. Illud Apoc. 18. *Cecidit, cecidit Babylonia. &c.*

AT, Patres intelligunt de Roma idolatrica; non de Christiana ibi Ecclesia.

3. Apocal. 18. *Exite de illa. &c.*

AT, Impiâ sc. nam de Ecclesia Rom. exisse nemo legitur.

Roma autem figuratè Babylon dicitur, teste *Tertull. l. 3. contra Marcio.* Quòd, sicut illa Nabuchi caput imperii, captiuū tenuit Israël; sic Roma Christianos in Neronis persecutiōe premebat Ideoque *cecidit* impia, surrexit pia: *Hier. lib. 2. in Iouin. Scriptam in fronte blasphemiam Christi Confessione delesti.*

4. Velenus mentitur, Tranquillum & Tertullianum dicere, statim post Christum passum Romæ cœpisse Christianos: & Barnabam ibidem prædicasse primum.

AT, 1. Ante visionem delinteo, factam Pero, Gentibus nemo ausus fuit prædicare. 2. Et Barnabas à latere Pauli non abiit, *Act. 11. 12. 13. 14. 15.* vsque post Conc. Ierosol. scilic. anno 21. post Christum passum; post Tiberii mortem anno 13. Christi nati anno 35. Petri Romæ anno 11.

II. Petrus Romæ Sedem Episcopale habuit, nec aliò transtulit. 1. Docet id continua Successio: 2. Patrum ac Orbis consensus; atque etiam aduersariorū fatentium, omnibus Christianis, ad vsq; tempora Wicleff, sub annum 1400. fuisse id persuasissimum. 3. Quia negant Romæ Petrum sedisse Episcopum, Vbinam confederit, docere? nec fingere sat sciunt.

III. Ibidem verò vitam Martyrio finisse testantur iidem.

OBJECTIONES Veleni, Caluini, Illyrici, futilitate ipsa futiliores ac mendaces, vide in Bellarm. c. 5. 6. 7. Esto; sint variæ circa varia sententiæ historica: nulla tamen varietas in hoc est, quòd Romæ sit mortuus Episcopus Petrus.

Q V Æ S T I O IX.

An Petrus Iure diuino habere perpetuum Successores debuit?

LUTHERVS lib. de potest. Papa: Illyricus de primatu Papa: Schmalcaldici, Magdeburgenses in singulis *Cent. c. 7.* CALVINVS *Instit. l. 4. c. 6. & 7.* cum Hæresiarcha Nilo Episcop. Theiss. pernegant. 1. Iure diuino Succedi Petro; 2. Aut Succedere Romanos Episcopos. Causæ patebunt.

AUTOR. I. Iure diuino debet ALIQUIS Petro in Primatu Ecclesiæ totius succedere. Nam FINIS Pontificatus est, Pontificem esse propter Ecclesiam; non contra: Vnde Aug. lib. de Pastoribus c. 1. *Quòd Christiani sumus, propter nos est; quòd Præpositi sumus, propter vos est.* At magis nunc, quàm tunc sub Apostolis, Vno eget Pastore Ecclesiæ; cū nunc & plures, & deteriores sint Christiani. Non igitur cum morte Petri debuit Pon-